

gyermekkorát, az mindörökre ezen a *kis univerzumon* belül marad.

Boka Tibor, a Magyar Televízió Román Szerkesztőségének rovatvezetője:

– Mit is jelent nekem Méhkerék? A válasz talán közhelyesen hangzik majd, mégis igaz. Szülőfalum nekem a gyökereket jelenti. Azt az *emberi kapcsolatrendszert*, amely sajátos erkölcsi hitvallással ruházott fel. Méhkerék adta nekem az anyanyelvet, a vallást. Páratlanul értékes, a település határain túlmutató *kultúrával ajándékozott* meg, amelyből ma is táplálkozom, amellyel együtt élek. Gyermekkorom faluja példát mutatott az egymásra utaltságra és az összetartozás érzésének szükségszerűségére. Erre mindig szeretnék emlékezni. Egyszerűen Méhkerék a múltamat adta nekem.

Dr. Petrusán György, a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola román tanszékének vezetője:

– A családi ház melege, szülők, testvérek, rokonok kötnek – elválaszthatatlanul – Méhkerékhez. Neveltetésem és az ösztönösen örökölt *identitás* életem irányát, emberi és szakmai pályámat alapvetően meghatározta. A civilizáció, a modern élet utáni vágy csá-

bított más tájakra, de végül is a nyelv, a sajátos hagyományvilág, a keresztény értékrend éltetett, s lett megélhetésem és szakmai karrierem legfontosabb forrása. *Most is ebből táplálkozom*, s ez az örökség éltet. Mint ahogy Méhkerék is nyelve, hagyományai, gazdag és megismételhetetlen népi kultúrája révén vált ismertté szerte az országban, s nem annyira a jólétet és anyagi gazdagodást, poigárosodást eredményező állattenyésztés és primőrtermesztés, ami persze nagyon fontos. Az ország közvéleménye akkor tanulta meg először Méhkerék nevét, amikor az ötvenes években Dúló György tanító vezetésével színpadra vitték a híres-nevezetes méhkeréki román táncokat és lakodalmat. A *gazdag örökség kötelez*. Méhkerék felelőssége igen nagy a hazai román nyelv és kultúra megőrzésében. Viszonya ehhez az örökséghez meghatározó lehet az egész hazai román közösség jövője szempontjából. Számos oka van ennek, mindeneke-lőtt az *onnan elszármazott értelmiség jelentős száma* és a *politikai és kulturális életben elfoglalt jelentős helye, szerepe* miatt. Ennek tudatában kell cselekednünk.

Jova Éva

Juraj Dolnozemský versei

Tartalom...

embert szólít a szó
vágyakat tükröz a szem
s jelent s jövőt
kutat a lélek,
távlatokban gondolkodom
– s élek!
Tartalomra
vállón visszakérdeznek
a fogyó nemzedékek!

Tavasz van ...

tavasz van
virágillattal
fertőződtek a tájak –
s igaz vágyat
és
álmokat ringatnak
a puha parasztágyak!

Alig pirkadt
már
serény kezekre
vár a róna,
távolból
mintha régi
régii nóta szólna!

Ma
nem sápadt
ígéreteken bízik
aki remél!
Múlton edzett az
s eddig tűrt hallgatott –
de a széllel együtt
most ő beszél!

Kötődés ...

Kötődésem kettős
korhoz igazodik
az indentitás –
Itt születtem
itt élek
két nyelven tanultam
két nyelven beszélek
ide-is oda-is
kötődöm, tartozom
ugyanúgy álmodom!

Szlovákul szólított anyám
magyar közegben is
dolgozott tégláégető
16 gyermekes
apai nagyapám!

Fát ültetett
s földet művelt,
Monarchia hadseregében szolgált
három nyelven tudó
Budai Pál
anyai nagyapám!

Ez így együtt van velem
bármit teszek
bárhol vagyok
a túlélésért dolgozom
maradok és változom...

Múlt évi, szeptember 15-i számunkban mutattuk be a Tótkomlóson élő szlovák költőt: Juraj Dolnozemskýt. Akkor Fuhl Imre fordításában közöltük három versét. Azóta a költő részt vett a BARÁTSÁG szeptember 24-i összejövetelén az Osiris Kisebbségi Estek sorozatában, s most közreadott verseit maga fordította le anyanyelvére magyarra – a BARÁTSÁG kedvéért.